

bratstvo

správy z diaspóry a svätej zeme

December 2006 / Kislev - Tevet 5767

výdané organizáciou Chevra

U TEBA HOSPODINE

JE PRAMENŇ ŽIVOTA.

OBSAH

Slovo na úvod	strana 3
Mesačné správy z Izraela	strana 4
Múr modlitieb	strana 9
Správy z diaspóry	strana 13
Projekt NÁDEJ	zadná strana

CHEVRA

Poslanie:

Potešujte, potešujte môj ľud... (Iz. 40)

Vízia:

"Budovanie mostov medzi kresťanmi a židmi"

"...on je náš pokoj, ktorý učinil oboje jedno a zboril aj priehradný múr." (Ef. 2:14)

"...tých dvoje, Židov a pohanov, stvoril v sebe v jedného človeka činiac pokoj". (Ef. 2:15)

"...skrze Neho máme prístup oboje v jednom Duchu k Otcovi". (Ef. 2:18)

Chevra je hebrejský výraz pre spoločenstvo, skupinu priateľov.

Úlohou a zároveň cieľom občianskeho združenia Chevra na Slovensku a v Českej republike je šíriť Božie Slovo pre cirkev dnešných dní. Slovo je zamerané na poznanie Božích zámerov pre cirkev a Izrael a vyučovanie o židovských koreňoch kresťanskej viery. Dôraz v tejto oblasti dávame na osobné stretnutia so skupinami ľudí (cirkvi, organizácie, modlitebné tímy, a pod.), ktorí majú túžbu po poznaní a vzdelávaní. Je samozrejmé, že nie je možné oddeliť teoretické znalosti a vedomosti o Bohu od praktickej aplikácie počnúc modlitbami až po vycestovanie na misijnú cestu do Ukrajiny, Moldavska alebo inej krajiny bývalého Sovietskeho zväzu, kde doteraz žije v diaspóre mnoho židov.

SLOVO NA ÚVOD

Drahí súrodenci!

Tu je slovo zo Slova pre vás.

„Aká predrahá je tvoja milosť, ó, Bože, a preto sa synovia človeka utiekajú do tône tvojich krídel. Oplývajú tukom tvojho domu, a napájaš ich z potoka svojich rozkoší. Lebo u teba je prameň života; v tvojom svetle vidíme svetlo.“ (Žalm 36:8-10)

Je to jeden z najkrajších obrazov Božej dobrotivosti. Po prvé, obraciame sa k Nemu zo svojej potreby. Prichádzame k Nemu pre útočisko, lebo sme utlačovaní a nevládame svoje problémy. Vstupujeme do skrýše Jeho krídel a keď sme už tam, zisťujeme, že On pripravil o mnoho viac pre nás ako len bezpečie. On pripravil slávnosť a hojnosť. Môžeme oslavovať v hojnosti Jeho domu. No nie len to, ale On nás napája z potoka svojich rozkoší. Pre mňa je to ohromujúce. Boh nám nedáva piť z potoka našich rozkoší, ale z potoka Jeho rozkoší. On zdieľa s nami veci, ktoré Ho tešia. Zamyslime sa... je veľa vecí, ktoré prirodzene berieme ako rozkoš, ale sú nesmierne zraňujúce. Napríklad zvyk fajčenia. Môže to spôsobiť rakovinu. Božie rozkoše nikdy nespôsobia zranenie a Boh sa chce s nami deliť o svoje radosti. On chce, aby sme pili z potoka Jeho rozkoší, ktoré nie sú len príjemné, ale aj prospešné. Oni nikdy nie sú zraňujúce. Ježiš prišiel na to, „aby mali život a aby mali hojnosť“ (Ján 10:10) a preto „...len dobré a milosť ma budú sledovať po všetky dni môjho života, a budem bývať v dome Hospodinovom dlhé časy.“ BOH JE DOBRÝ!!! Nech nič nezaspí Jeho dobrotivosť v nás a nech naše životy budú plnené potokom Jeho rozkoší. Halelujah!

Šalom,

Stanislaw Gawel

„...pravdivá bola reč, ktorú som počula vo svojej krajine...“ (1Kr 10:6)

„Takto hovorí Hospodin: Neklamte svojich duší hovoriac: Istotne odídu od nás Chaldej. Lebo neodídu...“ (Jer 37:11, Roh. prekl.)

„Mojím dielom je Hospodin, hovorí moja duša; preto sa nadejem na neho.“ (Nár 3:24).

UKONČENIE PAĽBY, KTORÉ SA NEKONALO

Charliemu Brownovi (detská postavička zo seriálu Snoopy) to nikdy nedošlo. Nezáležalo na tom, koľkokrát Lucy vzala futbalovú loptu tesne predtým, než do nej Charlie kopol. Vždy podľahol jej sladkým uisteniam, že to už znova neurobí. No ona to urobila a on šiel k zemi – znova a znova. Podobne to nedochádza aj izraelským vládnym predstaviteľom, keď ide o palestínske zastavenie paľby. V nedeľu ráno 26. novembra povedal premiér Olmert svojim krajanom, že „Poslednú noc mi volal predseda palestínskej vlády, že všetky palestínske politické frakcie sa rozhodli prerušiť paľbu, všetky násilné akcie vrátane pašovania cez tunely, zastaviť rozmiestňovanie samovražedných útočníkov a odpaľovanie kasamských rakiet. Bol som šťastný a blahoželal som vodcovi Samosprávneho kraja ...“

Prerušenie paľby trvalo presne 57 minút. Asi hodinu nato, ako zmluva nadobudla platnosť, Palestínčania začali odpaľovať rakety a do 10.hodiny odpálili 11 rakiet smerom k izraelskému mestu S'derot (pozn.: nejedná sa o usadlosť). Do konca dňa sa stihla Aksa Brigades, Abbásova teroristická skupina Fatahu, dištancovať od ukončenia paľby tvrdiac, že to bolo „nefér“ atď., a Izrael znovu raz sadli na lep moslimskému mysleniu. Človek sa diví, prečo sa toto stáva v takej miere. Je to v podstate preto, lebo Olmert a jeho partneri vo vláde majú západný spôsob myslenia. Západní vodcovia nie sú schopní predstaviť si, že vo svete je autentické zlo, a veria, že všetky problémy sa dajú vyriešiť v rámci politiky a ekonomiky. Neuvedomujú si, že moslimovia (aspoň tí militantní) nemajú v úmysle žiť niekedy v mieri s Izraelom. Tak isto militanti nemienia žiť v mieri ani so západným svetom, ktorého pád úkladne pripravujú.

Nie je to v tom, že moslimské myslenie v tomto bode je tak komplikované, že ho nemoslimovia nemôžu pochopiť. Je to naozaj veľmi jednoduché. Ako som už predtým povedala, akákoľvek zmluva o ukončení paľby je číre sprisahanie, taktika, krok vzad s úmyslom spraviť dva kroky vpred. Samotný Mohamed ukázal svojim nasledovníkom, ako nato, keď porušil “Dohodu o Hudajbijáhu” v r. 629 po Kr. a zaútočil na Mekku.

Nech je, či bolo, myslenie izraelskej vlády v tomto smere akékoľvek, je úplne mimo reality. (aby sme boli nestranní, sú niekoľkí izraelskí politici, ktorým „to dochádza“, ale v súčasnosti nie sú pri moci). V každom prípade, raketové útoky pokračovali a v utorok ráno (29. novembra) bol zabitý ďalší izraelský civilista. Jakov Jakobov pracoval vo fabrike na spracovanie hydiny v S'derot, keď mu prichádzajúca raketa kasam ukončila život. Niekoľko dní neskôr sa jeho mladého syna pýtali,

či chce odísť zo svojho rodného mesta, aby sa vyhol raketovému bombardovaniu. Chlapec odpovedal : „Ak opustím S’derot [a ak odídu ostatní], Palestínčania pochopia, že v S’derote mali úspech, a potom budú strieľať kasamy na ostatné mestá ... kým nič neostane.“ Ten chlapec má na svoj vek veľkú múdrosť. Kiež by to všetkým Izraelitom (a svetovým lídrom) bolo takto jasné.

AMERIKA UPÚŠŤA ZO SVOJICH ZVÄZKOV S IZRAELOM

Ako demokrati ovládli kongres a začali vyvíjať tlak na prezidenta Busha, americká vláda začala pomaly upúšťať od predošlých vzťahov s Izraelom. Amerika chce v podstate pomoc od Arabov, ktorí majú v Iraku nastoliť mier. Arabi ponúkli pomoc. V Ammáne (Jordánsko), sa konal medzinárodný kongres 29 a 30 novembra. Bola tu však jedna podmienka: arabskí účastníci museli žiadať „pokrok v izraelsko-palestínskych vzťahoch“ predtým, než sa konferencia dostala k jadrú vecí a sústredila sa na Irak. (*Debkafile*, 27.novembra)

Základ konferencie spočíval v tom, že USA pustila z oprát medzinárodnú komunitu, aby pritlačila Izrael k ďalekosiahlym ústupkom voči Palestínčanom. Podľa správ jordánsky kráľ Abdulláh “vynakladá intenzívne úsilie o presadenie palestínskej otázky ako kľúčového problému” v oblasti (ešte pred Irakom).

Všetko toto jednoznačne hovorí o obrátení myslenia prezidenta Busha v oblasti priateľských vzťahov voči Izraelu. *Debkafile* sa vyjadrila, že by to mohlo znamenať obrat v ľadovom postoji namierenom proti Šamírovej vláde na začiatku 90-tych rokov zo strany Busha seniora, keď James Baker bol štátnym tajomníkom a Brent Scowcroft národným bezpečnostným poradcom. Sám Scowcroft povedal: „Myslím, že potrebujeme Irak pevne vsadiť do nejakého širšieho riešenia v oblasti, a to nás privádza späť k Palestínskej otázke. Myslím, že by nás to vrátilo späť k psychologickej ofenzíve a naviac umožní, aby Irak bol zvládnuteľnejší.“

Scowcroft ďalej: „Verím, že arabské štáty sú viac než ochotné viesť konverzáciu [o mieri v oblasti]. Izrael možno nie je tak ochotný, ale Izrael je teraz na tom zle.“ Je pravda, že Izrael nie je na tom dobre ani v súčasnosti, ale tento druh prejavu istotne povzbudí moslimských militantov, aby bezhlavo šli smerom k ich cieľu – k vyhladeniu Izraela. Koniec koncov, Ahmadinedžád iba vyjadruje to, čomu moslimovia veria.

Nepredpovedám „ľadovosť“ voči Izraelu zo strany Busha juniora. No keďže teraz držia opraty liberáli, možno bude prinútený schladiť svoju predchádzajúcu náklonnosť voči svojmu „priateľovi a spojencovi.“

LIBANON – TAK NEBEZPEČNÝ AKO PREDTÝM

Väčšina ľudí teraz vie, že americké sily nerobia nič viac, iba si robia fotky a pracú sa z cesty, kedykoľvek sa ich smerom blížia nejakí moslimskí militanti. Libanonská armáda nie je o nič lepšia. Stručne povedané, jednotky zodpovedné za odzbrojenie Hizballáhu a za ochranu mieru v severnom Libanone sú takmer celé neschopné. Hizballáh má absolútne nulový rešpekt voči libanonskej armáde aj americkým jednotkám.

Nepolepšiteľný Nasrallah znova chrlí zo seba síru a popol. Medziiným sa vyhráza, že dá odstrániť libanonskú umiernenú vládu. Táto vláda nedávno schválila medzinárodný tribunál, ktorý má vyšetriť podozrenia z atentátu na bývalého premiéra Rafika Haririho. Hizballáh, prirodzene, takémuto tribunálu kladie odpor, a robí to aj Sýria, o ktorej sa usudzuje, že bola do toho zapletená.

Pôvodná rezolúcia OSN o ochrane požaduje „zariadenie toho, aby medzi medzinárodnou hranicou a riekou Litani bola oblasť úplne očistená od akéhokoľvek ozbrojeného personálu, položiek a zbraní iných než tých, ktoré patria libanonskej vláde a UNIFIL-u.“ Napriek tomu („na just“) sa Hizballáh znovu vyzbrojuje a samotné OSN pripustilo, že Sýria úspešne pašuje k svojim (ľuďom) zbrane rovno pod ich nosom.

UNIFIL má k dispozícii multinárodnú flotilu z nemeckých, dánskych, holandských, francúzskych, gréckych, nórskych a švédskych vojnových lodí. Ich poslaním je predísť pašovaniu zbraní. Beda však – táto veľkolepá armáda ostáva asi 20 km od Libanonu. Čo teda vlastne robia? Asi si robia fotky. Medzitým ich pasivita umožňuje virtuálne neustály prítok zbraní zo Sýrskych prístavov Latakia a Tartus do pevností Hizballáhu v južnom Libanone.

Už viac ako 45 rokov sa Izrael spoliehal iba na svoje vojenské jednotky, aby si chránil svoje teritórium a nezávislosť. Teraz, ako tvrdí Dr. Steve Carol v článku v *Arutzsheva*, „zdá sa, že Izrael smeruje k spoliehaniu sa na UNIFIL a na nepriateľské medzinárodné spoločenstvá v oblasti ochrany. Čo je ešte horšie, Hizballáh obnovuje útoky a (OSN) a libanonská armáda robia buď málo alebo vôbec nič pre to, aby útoky zastavili. Izrael bude tým nútený čeliť problému a pokúsi sa zastaviť Hizballáh, čo znamená, že do toho znovu vstúpi Libanon, a tým dôjde k stretu s libanonskou armádou aj s UNIFIL-om.“ (*Arutzsheva*, 14.november)

V skratke, Libanon nie je o nič pokojamillovnejším či bezpečnejším susedom než akým bol minulé leto. Ďalšie kolo bojov sa pravdepodobne už rozbieha. Ak na seba zaútočia Izrael a OSN, čo sa istotne stane, Izrael bude automaticky označený ako „agresor“ a bude sa naň pozerat' ako „nezákonný štát“. To je presne to, čo sa nepriatelia Izraela snažia dosiahnuť už roky.

TEHERÁN TRÉNUJE HAMAS A VIDÍ GAZU AKO DRUHÝ LIBANON

Nie to tak dávno, čo hamaský minister vnútra Said Siyam podpísal pakt so svojim iránskym protajškom určený na transformáciu hamaského pravicového krídla Ez e-Din al Kasam na útočnú bojovú zbraň iránskych revolučných gárd, a zároveň sa Gaza zmení na druhý Libanon. Iránske zdroje potvrdzujú, že Teherán sa podujal na tréning rýchlych pohotovostných jednotiek o sile 6500 mužov. Má to byť tréning v štýle taktiky Hizballáhu s dôrazom na strely, zvlášť protitankové strely, ktoré sa používali proti Izraelským tankom v Libanone, kde mali združujúce účinky.

Jednotky Hamasu sú vysielané po skupinách na 6-týždňové kurzy na zariadenia revolučných gárd v južnom Iráne. Človek by sa mohol opýtať – ako je možné, že jednotkám Hamasu je umožnené cestovať? Tak, že letia z Káhiry do Dubaja a potom do Teheránu. Egypťský prezident Hosni Mubarak bol spolu so svojim šéfom tajnej polície zjavne informovaný o spôsobe cestovania Hamasu a o vojenskej dohode s Iránom, ale keď začali cesty, nespravili nič na zadržanie cestujúcich. To signalizovalo pre Hamas a iránsku vládu, že Egypt schvaľuje pakt o tréningu a tiež aj to, že bude

pokračovať dovoz iránskych zbraní cez Egypt do Gazy.

Podľa *Debkafile* to znamená, že Egypt zastáva rovnaký názor vo vzťahu k Teheránu a k jeho teroristickým splnomocnencom ako Sýria, ktorá ponúka svoje vzdušné dráhy Iránu k dispozícii na prevoz zbraní do Hizballáhu. Táto harmónia iba formálne schvaľuje teheránske masívne zbrojenie Hamasu, ktoré už prebieha. Hamaské pravicové krídlo takto prechádza procesom, počas ktorého bude palestínska teroristická skupina v priebehu niekoľkých mesiacov pretransformovaná na jednu z teheránskych zámorských operačných vojenských krídel, čím sa stane druhý v poradí hneď za Hizballáhom v Libanone. To umožní islamskej republike, aby odpálila dve zároveň prebiehajúce vojny proti Izraelu – z Gazy na juhu a z Libanonu na severe. (*Debkafile*, 13. októbra)

IZRAELSKÍ VODCOVIA STÁLE POD PAĽBOU

Od uzavretia posledného obdobia bojov znášajú izraelskí vodcovia, a to vojenský aj politický, intenzívnu kritiku kvôli spôsobu, akým spôsobom boje dopadli. Šéf generálneho štábu Dan Halutz je pod tlakom, aby sa vzdal funkcie a samotný Olmert je pod paľbou kvôli spôsobu vedenia vojny. Kvôli novým koncesiám voči Palestínčanom je Olmert kritizovaný znova.

Vo svojom nedávnom prejave Olmert „vyšiel Palestínčanom v ústrety“ a sľúbil im štát, sľúbil prepustenie „mnohých“ palestínskych väzňov a tiež sľúbil evakuáciu mnohých oblastí a komunít vytvorených Izraelom. Povedal: „Ak sa zriadi nová Palestínska vláda, vláda, ktorá bude oddaná princípom Štvorky, zavedie automapy a prepustí Giláda Šalíta, okamžite pozvem Abu Mazena na stretnutie so mnou, a spolu budeme viesť reálny, otvorený, nefalšovaný a seriózný dialóg ...“ (*BBC news*, 28. novembra)

Kritici Olmertovej vlády nestrácali čas na odpoveď. Člen parlamentu Uri Ariel povedal, že premiér „zotráva vo svojich dezilúziách a prázdnych trikoch. Znova zbytočne rozhadzuje dary teroristickým organizáciám, ktoré tým len silnejú. Nie je schopný poučiť sa z porušovania (zmlúv) a z libanonskej vojny a vziať si to k srdcu. Obyvatelia S'derotu môžu svedčiť, čo sa týka charakteru štátu, že Olmert stavia na susedovej strane.“ (*JPost*, 27. novembra)

Carolyn Glick vo svojom poslednom článku poznamenala, že „Olmert a jeho tieňový kabinet strávil nedelu (26. novembra) tým, že vychvaľovali cnosti predsedu palestínskej samosprávy Abbása a básnili o tom, aká je to príležitosť, keď zastavenie paľby nám udeľuje výsadu posilniť ho a tým mu vydláždíť cestu k eventuálnemu mierovému jednaniu...“ nariekala aj nad tým, že „dôvera vlády voči Abbásovi je natoľko veľká, že ministerka Tzipi Livni poskytla pre izraelské rádio informáciu, že Palestínčania sú pripravení odpáliť rakety na naše mestá a predtým, než dovoľia obranným jednotkám zasiahnuť, najprv vláda požiada Abbása, aby sa o to postaral on a jeho chlapci.“ (*JPost*, 27. novembra) To je ohromné. Stratil už Izrael načisto vieru v Izraelské sily, že ochránia jeho aj jeho záujmy?

Debkafile, diskutujúc o iránskom zbrojení Hamasu povedal, že namiesto toho, aby sa stretli s odporom, Irán naráža na nevšímavosť zo strany izraelských politických a vojenských vodcov. „Premiér Ehud Olmert nemá oči pre nič iné okrem rozširovania si svojej základne o vládnú koalíciu... Minister obrany Amir Peres si myslí, že je dôležitejšie pripraviť ozbrojené zložky na evakuáciu

neoprávnených usadlostí na Západnom brehu než na ďalšiu vojnu.”

Tá istá tlačová agentúra sa obáva, že „dovtedy, kým (izraelskí vodcovia) zistia, že je čas dostať sa z tejto zaujatosti, zistia ešte skôr to, že Irán, Sýria a Hamas priviedli svoju skutočnú strategickú hrozbu do dokonalosti. Ale dovtedy bude príliš neskoro postaviť sa na odpor – jedine že by sme začali veľké vojenské ťaženie...” (*Debkafile*, 13.október)

VÄČŠIA KRÍZA

Súčasná izraelská kríza má príznaky väčšej krízy, ktorej čelí celý svet.

Má to do činenia so skutočnou, existujúcou hrozbou na strane militantného islamu o vyhladení slobodnej spoločnosti. Kým americkí liberáli, slniaci sa vo svojom nedávnom víťazstve, evidentne uprednostňujú „dialóg” s radikálmi, izraelská vláda tiež chce spacificovať svojich nepriateľov. V oboch prípadoch vytvára slepota k reálnej situácii podmienky na rozhodujúce stretnutie, ktoré možno bude mať kozmické dimenzie v budúcnosti.

Kiež Hospodin, ktorý pozná Svoj ľud, ukáže Svoju milosť a bude im štítom okolo tých, ktorí Ho milujú.

„Je to mnohonásobná milosť Hospodinova, že sme nevyhynuli docela; lebo neprestali jeho zľutovania. Sú nové každého rána; veľká je tvoja vernosť.” (Žalospiev 3:22-23, Roh. prekl.)

V Mesiášovi,
Lonnie C. Mings

MÚR MODLITIEB

„Na твоjich múroch, Jeruzaleme, ustanovím strážcov, ktorí po celý deň a po celú noc nebudú nikdy mlčať. Vy teda, ktorí pripomínate Hospodina, nemajte pokoja!“ (Iz 62:6)

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

December 2006/ Kislev - Tevet 5767

„A z dymu vyšli kobyľky na zem, a dala sa im moc, ako majú moc zemskí škorpióny.“ (Zj. 9:3)

NELÚTOSTNÝ NEPRIATEĽ

Postavenie Islamu vo svete sa v poslednom čase akoby posilňuje. Zdanlivé zlyhanie vojny Spojených štátov v Iraku, pomerne chabé výkony Izraelských bezpečnostných zložiek IDF počas krátkej tridsaťdňovej vojny v júli a auguste spojené s predchádzajúcim stiahnutím z Libanonu a Gazy, to všetko moslimským militantom napovedalo, že nielen Izrael, ale celý slobodný svet sa stal poddajným a zmäteným a môže byť porazený. Toto je veľmi nebezpečná situácia, najmä keď si uvedomíme, že novozvolený americký kongres pravdepodobne nerozumie Strednému Východu a nie to ešte delikátnej pozícii, ktorú v ňom má Izrael.

Ak sa Spojené Štáty stiahnu z Iraku, čo sa zrejme v najbližších mesiacoch stane (aj keď pravdepodobne až po odchode prezidenta Busha z úradu), bude to ďalšie víťazstvo v rukách militantov. Azda sa niektorí domnievajú, že Al Káide a jej prisluhovačom to bude trvať dlho, kým si podmaní umiernené režimy Jordánu, Egypta a Saudskej Arábie? Ak, a keď sa to stane, zostane Izrael na Strednom východe načisto opustený.

Navyše Ahmadinedžád takmer každý deň opakuje svoju hrozbu zbraňovať sa Izraela. Človek ho priam vidí, ako ráno vstáva a recituje si to ako mantru. Benjamin Netanjahu už varoval, že Irán smeruje k ďalšiemu holokaustu a čuduje sa, že tomu nikto nevenuje pozornosť. Je naozaj zvláštne, že len málokto si to všimol. Avšak toto všetko môže priviesť Izrael do bodu, kedy už nebude mať žiadne iné východisko, len volať k Bohu Abraháma, Izáka a Jáкова. A západný, kedysi kresťanský, svet možno Boh necháva naplniť svoju mieru hriechov, aby nadchádzajúci Boží súd bol oprávnený.

- **Modlite sa**, aby Židovský národ (či už v Izraeli, ale i v iných krajinách) pochopil, že skutočne nemá žiadneho naozajstného priateľa okrem Boha, ktorého mnohí z nich odmietli.
- **Proste Boha**, aby im dožičil nové zjavenie o sebe, ako to už urobil pre mnohých, ktorí Mu otvorili svoje srdcia.

„Ja, ja som Hospodin, a nie je spasiteľa okrem Mňa“ (Iz. 43:11). „Takto hovorí Hospodin, ktorý ťa učinil a ktorý ťa utvoril od života matky a pomáha ti: Neboj sa, ...“ (Iz. 44:2).

RAKETY KASSAM STÁLE NEPRESTÁVAJÚ

Kassam sú malé, po domácky vyrobené rakety, dokážu však spôsobiť značnú škodu, ak zasiahnu cieľ. A svoj cieľ v poslednej dobe zasiahli viackrát. V stredu 15. novembra sa niekoľko izraelských miest dostalo pod paľbu prinajmenšom trinástich takýchto rakiet. Pri raňajšom útoku zahynula v meste Sderot 57-ročná Izraelčanka. Pri poslednom útoku na toto isté mesto bol vážne zranený 17-ročný chlapec. Dvomi ďalším mladým ľuďom spôsobil poranenia šrapnel a tretí utrpel šok.

V stredu popoludní štyri rakety zasiahli Aškelon. Pri tomto útoku nebol nikto zranený, bola však poškodená najmenej jedna budova. Približne v tom istom čase dopadla ďalšia raketa v blízkosti domu ministra obrany Amira Pereza. Dvadsaťštyriročnému strážcovi pridelenému k jeho rezidencii odtrhol šrapnel obe nohy a ľahko bola zranená ešte jedna osoba. K týmto útokom sa prihlásili Hamas a Islamský Džihád s tým, že sa jednalo o odplatu za smrť 19 civilistov, ktorí zahynuli týždeň pred tým pri streľbe IDF v severnej Gaze.

David Baker z kancelárie predsedu vlády sa vyjadril, že boj Izraela proti raketometom „ešte očividne neskončil“. Zároveň šéf bezpečnostnej služby Šin Bet Juval Diskin povedal, že Izrael sa musí pripraviť na veľkoplášnu operáciu v Gaze. Tým si samozrejme vyslúži ďalšie odsúdenie zo strany okolitého sveta. Avšak ako poznamenal Baker, „Izrael nemôže poľaviť v obrane svojich obyvateľov a musí zlikvidovať raketové útoky ako aj ľudí, ktorí ich vykonávajú.“

- **Prihovárajte** sa za Izrael, aby tento národ, ktorý Boh roztrúsil a potom opäť prinavrátil do svojej vlasti, nezahynul rukou svojich nepriateľov, ktorí akoby mocnejú. **Modlite sa**, aby Izrael dôveroval, nie však v ochranu od Spojených Štátov, ale v ochranu od svojho mocného Pastiera.

„Vytrhol ma z moci môjho silného nepriateľa a z moci tých, ktorí ma nenávideli (Ž. 18:48).

SITUÁCIA NA SEVERNEJ HRANICI JE ČOKOL'VEK LEN NIE STABILNÁ

Hoci Hizballáh krátku potýčku počas letných mesiacov v žiadnom prípade nevyhral (o čom svedčí aj fakt, že sa ponáhľal prijať prímerie), Nasrallahove zložky si prisvojujú „víťazstvo“ odkedy boj utíchol a Izrael stiahol svoje jednotky. Objavili sa tiež správy, že bojovníci Hizballáhu sa vrátili na svoje pozície v južnom Libanone, stavajú bunkre a obnovujú zásoby zbraní a munície.

Nikto ani na chvíľu nepredpokladal, že by sa multinárodné jednotky postavili proti Hizballáhu. Ešte pred ich príchodom niektorí velitelia upozorňovali, že ich úlohou nie je konfrontovať Hizballáh ani žiadnu inú ozbrojenú skupinu, ale len slúžiť na odstrašenie a možno skonfiškovať nejaké zbrane.

Samotný Libanon sa nachádza na pokraji občianskej vojny. Nasrallah nedávno povzbudzoval svojich prívržencov, aby necúvli pred občianskou vojnou. Niet divu. Vie, že jeho sily by zvíťazili. Umiernená libanonská vláda bola prednedávnom dotlačená do protiústavnej situácie, keď odstúpili jej Šitski predstavitelia (je ústavnou podmienkou, aby vo vládnom kabinete boli aj Šitski zástupcovia). Avšak libanonský predseda vlády Fuad Siniora prejavil pomerne veľkú odvahu pri

svojom „historickom rozhodnutí“ zriadiť medzinárodný súd, ktorého úlohou je vyšetriť atentát na bývalého predsedu vlády Rafika Haririho. Tábor prívržencov Sýrie tento krok vyhlásil za „nelegitímny“.

Libanon je teda naďalej ako vrecko s pušným prachom, ktorý sa môže kedykoľvek vznietiť. Keď vezmeme do úvahy povolebnú neistotu v Spojených Štátoch, Hizballáh a Sýria sa isto budú snažiť nájsť príležitosť na vyvolanie problémov, či už na hranici s Izraelom alebo na Strednom Východe ako takom.

- **Proste Boha**, aby ponížil pyšného a povýšeného vodcu Hizballáhu, alebo ešte viac, **prihovárajte sa**, aby Boh dal do srdc nepriateľov Izraela strach pred sebou samým. **Modlite sa** tiež, aby Boh dal vedúcim predstaviteľom Izraela dvojité porcie múdrosti, ktorá akoby im niekedy chýbala.

„Hľa, Panovník Hospodín Zástupcov oklestí zelené vetvi desnou silou, a tie, ktoré sú vysokého vzrastu, budú vyťaté, a tak tí, ktorí sú vysokí, budú snižení. ...i Libanon padne od veľmocného.“ (Iz. 10:33, 34)

UTLMENÁ GAY-PÁRTY

Všetci by sme chceli poďakovať Bohu, že plánovaný pochod homosexuálov, ktorý sa mal uskutočniť pôvodne v lete a neskôr bol posunutý na November, sa nakoniec uskutočnil ako zakríknuté zhromaždenie na štadióne a nie ako plánovaný pestrofarebný a bez pochyb neviazaný sprievod mestom, aký si predstavovali organizátori. Takéto plány nás strašili niekoľko mesiacov. Polícia si nebola istá, či dokáže zabezpečiť potrebnú bezpečnosť, keďže krajina bola po bojoch v Libanone v stave ohrozenia kvôli pokračujúcim raketovým útokom. Gayovia mávali päťami a vyhrážali sa, že dajú mesto na súd preto, že im upiera ich „práva“.

Rabíni v Izraeli aj v zahraničí sa obávali násilností a člen parlamentu Eli Jišai vyjadril túžbu „poslať všetkých homosexuálov späť do Sodomy a Gomory.“ Dokonca aj Vatikán sa zapojil do šarvátky výrokom odsudzujúcim plánovanú udalosť. Jeruzalemská ultra-ortodoxná židovská komunita sa vyhrážala a dokonca pripravovala na otvorené násilie.

Nakoniec komunita homosexuálov prijala návrh uskutočniť stretnutie ako pokojné zhromaždenie na štadióne židovskej univerzity Givat Ram. Aj napriek tomu aktivisti oboch strán spôsobovali v deň konania problémy. Zrážky medzi homosexuálmi a pravicovými oponentami pochodu boli hlásené z parku Liberty Bell (Zvon slobody). Inde zase polícia zatkla tridsať homosexuálnych aktivistov, ktorí chceli pochod usporiadať za každú cenu. Zo strany ortodoxných boli zrušené rozsiahle demonštrácie na protest proti tomuto podujatiu. Namiesto toho vyzývali svojich prívržencov, aby navštívili synagógy a čítali zo Žalmov.

Tak či tak šírenie homosexuálnej populácie v Jeruzaleme a okolí je možno jedným z dôvodov, prečo sa v Zjavení 11:8 o Jeruzaleme píše ako o Sodome.

- **Ďakujte Bohu**, že hoci sa gay-párty nakoniec uskutočnila, bola oveľa menšieho rozsahu

a hriechy tejto komunity sa nepredvádzali po uliciach. **Volajte k Bohu**, aby očistil „sväté mesto“, aby bolo skutočne miestom spravodlivosti, kam môžu ľudia prichádzať uctievať Hospodina, Stvoriteľa.

„A vonku (z mesta) budú psi a čarodejníci a smilníci a vrahovia a modlári a každý, kto má rád a činí lož.“ (Zj. 22:15)

HAMAS NEUZNÁ IZRAEL

Len málo ľudí si uvedomuje, že podľa jednej zo základných Islamských doktrín, ak je nejaké územie raz pod moslimskou nadvládou (ako napríklad niekdajšia Palestína), musí už navždy zostať súčasťou *Dar Islam* (Dom Islamu), alebo ak bolo oddelené, musí sa získať späť. Preto moslimské frakcie na Západnom brehu a v Gaze nikdy nemôžu akceptovať existenciu Izraela. Dočasne to tak môže vyzeráť ako súčasť ich taktiky, ale z dlhodobého hľadiska musí Izrael zmiznúť – tomu veria a to učia.

V súlade s tým Hamas nedávno prehlásil, že program navrhovanej palestínskej zjednotenej vlády Fatahu a Hamasu nemôže akceptovať dvojštátne riešenie, o ktoré sa snaží Bushova administratíva. Je to preto, že dvojštátne riešenie znamená vlastne to isté, ako uznať Izrael a to odmietajú.

- **Úpenlivo proste Pána**, nie aby požehnával Izrael uprostred jeho hriechov, ale aby priviedol svoj národ k pokore pred sebou samým, aby sa tak mohol stať tým ohnivým múrom okolo neho, ktorým túži byť.

„Tento biedny volal, a Hospodin počul a vysvobodil ho zo všetkých jeho úzkostí a zachránil. Anjel Hospodinov táborí vôkol tých, ktorí sa ho boja, a vytrhuje ich.“ (Ž. 34:7,8)

V Mesiášovi,
Lonnie C. Mings

SPRÁVY Z DIASPÓRY - PROJEKT NÁDEJ

V októbri spolu z Danielom sme znova boli na Ukrajine. Väčšinu času sme sa zdržiavali v Zakarpatskej oblasti. Boli to stretnutia s našimi spolupracovníkmi a návštevy židovských domácností. Bol som hlboko dojatý návštevou niektorých rodín a tým, ako nás Pán v tom viedol.

V Chuste sme navštívili jedných manželov, u ktorých sme strávili viac ako dve hodiny. Bol som u nich aj predtým. Pamätám si, že bola vtedy zima a veľa snehu. Tentoraz bolo pekné slnečné počasie. Keď sme tam vstúpili, pozdravil som ich slovom „šalom“, čo znamená pokoj. Je to spôsob akým pozdravil náš Pán po zmŕtvychvstaní svojich učeníkov. Povedal im: „pokoj vám“. Odpovedali „šalom“. Hneď som si všimol, že žena od samého začiatku plakala. Choroba jej spôsobila obrovskú bolesť. Rozprávali sme sa hlavne s manželom, ktorý rôznymi spôsobmi sa snažil odreagovať od situácie, v ktorej sa momentálne nachádzal. Nakoniec požiadali o modlitbu. Vysvetlil som im, že ideme sa modliť v mene Mesiáša Ješuu. Súhlasili. Pomazal som túto dcéru Abrahámovu olejom v Mene Pánovom a z mojich rúk stekalo na ňu Božie pomazanie. Po modlitbe vyznala, že prešlo cez jej telo obrovské teplo a prestala plakať. Na druhý deň povedala jednému z našich spolupracovníkov, že cíti sa o mnoho lepšie. Boh učinil zázrak!

Manželia z Chustu (vpravo) s tímom Chevra.

Bývalý predseda Židovskej náboženskej obce v Chuste

Na ďalší deň sme navštívili bývalého predsedu Židovskej náboženskej obce v Huste. Býva spolu s manželkou a dlhý čas už leží v posteli a vôbec nevychádza z bytu. Keď sme mali odchádzať, požiadal o modlitbu. Sadol som si vedľa, zložil som na neho ruku a modlil som sa za tohto syna Abraháma k jeho Bohu a k môjmu v Mene Ješuu. Po chvíli sa chytil oboma rukami mojej, ale som prežíval, že je tam už len ruka jeho Mesiáša a s Ním sme ho nechali. Sláva Bohu!

Matka nášho spolupracovníka v Salatvine.

Potom sme pokračovali do Rachiva. Po ceste sme sa zastavili v Salatvinove. Navštívili sme mamu jedného z našich spolupracovníkov z Užgorodu. Má 86 rokov a práve umývala dlážku v kuchyni. Zbadal som na jej ruke číslo z Auschwitz. Potom sme si sadli a vyrozprávala nám časť svojho osobného príbehu z čias Holokaustu. Rád počúvam príbehy starších ľudí a zoberiem si poučenie pre svoj život.

Nakoniec sme dorazili do Rachiva. Mali sme už predtým jedáleň v Rachive, ktorú sme museli kvôli finančným nedostatkom pred dvoma rokmi zatvoriť. Pozvali sme niektorých ľudí zo Židovskej obce na obed. Bolo nás spolu okolo 10 ľudí a pri stole bolo veľa príbehov, ktoré sme si radi vypočuli. Zaznela tam túžba otvoriť znova jedáleň aspoň pre 10 ľudí na stravovanie trikrát do týždňa. Stálo by to 6000 SK mesačne. **Modlíme sa**, aby sa Pán oslávil aj v tejto potrebe a Jeho slovo sa mohlo prakticky v životoch týchto ľudí naplniť:

„Potešujte, potešujte môj ľud! Hovorí vás Boh.“ (Izaiáš 40, 1) Nech slová vypovedané milovaným učeníkom Pána budú opäť viditeľné cez našich starších bratov: „...nemilujte slovom ani jazykom, ale skutkom a pravdou.“ (I Ján 3:18).

Šalom drahí súrodenci, Stanislaw Gawel

Spoločný obed v Rachove.

AKO SA MÔŽEM ZAPOJIŤ DO PROJEKTOV?

Práve sústredenie pomoci v diaspóre Izraela (hlavne v krajinách bývalého Sovietskeho zväzu a krajinách s nízkou životnou úrovňou) cez sieť organizácií Chevra načrtáva možnosti zapojenia sa do financovania projektov modlitieb a pomoci pre širokú vrstvu donorov. Vytvárame podmienky zapojenia sa tak pre jednotlivcov, skupiny ľudí alebo príležitostné zhromaždenia ako aj pre organizácie, podniky a podnikateľov, cirkvi a náboženské obce.

Podmienky pre poukázanie príspevkov na projekty sú zabezpečené tak, aby sa čo najviac priblížili vašim možnostiam. Využívame mnohé zo spôsobov **prevodu** alebo **vkładu** financií na území Slovenskej a Českej republiky a taktiež zo zahraničia. Vklady realizujte v pobočkách ČSOB, a.s. na Slovensku a v Čechách na čísla bankových účtov prislúchajúce danej krajine, ktoré sú uvedené nižšie. Ďalej je možnosť **zaslania poštových poukázok** zvlášť pre Slovenskú a Českú republiku

V tomto čase je možné prispieť na štyri projekty. Rozhoduje pritom na aký účet sú financie zaslané a variabilný symbol na platbe. Podľa neho zaraďujeme príspevky pre jednotlivé projekty:

Projekt Nádej (Tikvah) - projekty pomoci na Ukrajine	variabilný symbol 777
Projekt Múr Modlitieb	variabilný symbol 333
Projekt Chevra Centrum	má samostatný účet

Číslo bankového účtu pre Slovenskú republiku

Československá Obchodní Banka, a.s.,
číslo účtu: 107656253 / 7500, konštantný symbol: 0558

Číslo bankovního účtu pro Českou republiku

Československá Obchodní Banka, a.s.
číslo účtu: 180773659 / 0300, konštantní symbol: 0558

Číslo bankového účtu Chevra Centrum

Československá Obchodní Banka, a.s.
Číslo účtu: 307945033 / 7500, konštantný symbol: 0558
SWIFT kód: CEKOSKBX účel platby: DAR

Kontaktná adresa:

Chevra SR, Hollého 40, 010 01 Žilina, Slovenská republika
Chevra ČR, Smetanova 523, 739 61 Třinec, Česká republika

www.chevra.sk, e-mail: chevra@chevra.sk
tel./fax: +421 (41) 56 40 536

PROJEKT NÁDEJ (TIKVA)

Projekt Nádej slúži mnohým Židom v bývalom Sovietskom Zväze, ktorí nebudú alebo nemôžu imigrovať do Izraela. Mnohí sú starí alebo chorľaví. Väčšinou sú opustení; mnohí prežili holokaust. Táto skupina ľudí tiež zahŕňa deti školského aj predškolského veku z biednych rodín, polosiroty a siroty.

Nachádzame stále viac Židov, ktorí hladujú, nemajú prostriedky na lieky či zdravotnícke pomôcky a v zime nemajú čím kúriť. Niektorí takto zomreli. Rozvážame mesačné potravinové balíky a vybudovali sme vývarovne, aby sme im poskytli stravu, nakupujeme ohrievače a napĺňame ďalšie potreby. Na zabezpečenie stravy pre jednu osobu postačuje 30 Euro mesačne. Naším cieľom je slúžiť v potrebách tých, ktorí nemôžu odísť a poukazovať cez dobročinnosť na Božiu lásku a milosť.

